

Boj s kůrovcem neustává

V posledních letech se problematice přemnožení lýkožrouta smrkového věnuje velká pozornost jak mezi odbornou, tak mezi laickou veřejností. Nejvíce je medializováno šíření kůrovce v Národním parku Šumava. Vede se tu dlouholetý spor mezi zastánci aktivní ochrany lesa proti tomuto kalamitnímu škůdci a mezi těmi, kteří prosazují bezzásahový režim.

Lesy ČR mají jasnou koncepci ochrany lesa proti kůrovci, která spočívá v udržení kůrovce v základním stavu, tj. takovém množství, které nezpůsobuje významné hospodářské škody. Tento způsob se dodržuje jak u státních lesů spravovaných LČR, tak i u lesů soukromých vlastníků, pro něž vykonávají LČR odbornou

správu lesa. Ochrana lesa u soukromých vlastníků má však svoje specifika.

Odborná správa lesů

Vlastník lesa je podle zákona povinen provádět taková opatření, aby se předcházelo a zabránilo působení škodlivých činitelů na les. Revírník odborné správy lesů je vlastníkově nápomocen při zajištění odborné úrovně hospodaření, mimo jiné i v ochraně lesa proti kůrovci. Aktivně vyhledáváme kůrovcové stromy a ohniska, informujeme vlastníka o výskytu škůdce, doporučíme mu vhodný postup asanace napadeného dříví a navrhujeme následná obranná opatření.

Spolupráce s vlastníky

Vlastníka kontaktujeme (dopisem, telefonicky, emailem) a podle stadia vývoje škůdce mu doporučíme termín a způsob asanace napadeného dříví. Většina majitelů lesů má o svůj majetek zájem a zařídí se podle našich rad. Najdou se ale i tací, kteří nezareagují na naši výzvu dostatečně, a tak dochází k dalšímu šíření kůrovce. Těmto vlastníkům je zaslána další výzva ke zpracování kůrovcového dřeva, a zároveň jsou opisem informovány orgány státní správy lesů pověřené obcí. Po zahájení správního řízení orgánem státní správy vlastníci zpravidla napadené stromy zpracovávají, ale to již bývá většinou pozdě, neboť kůrovec již mezitím dokončil svůj vývoj a do světa vylétla další generace.

Specifickou skupinu představují vlastníci, kteří na výzvy vůbec nereagují. Nezabírají na ně ani pravomocná rozhodnutí státní správy lesů, a kůrovec se množí dál. Bohužel většinou napadá stromy i na sousedních majetcích a působí další škody.

Návrh obranných opatření

Podle zpracovaného objemu kůrovcového dříví zasíláme vlastníkovi doporučení, jaká obranná opatření má provést. Jedná se zejména o pokácené stromy přikryté chvojím (tzv. lapáky), feromonové odchytové zařízení (tzv. lapače), popř. otrávené lapáky (trojnožky s feromonovým odparníkem). Vlastník si z našich návrhů může vybrat takové opatření, které mu nejlépe vyhovuje, a uplatňuje je v námi navrženém množství. Ovšem opět se najdou někteří majitelé, kteří dobře míněné rady revírníka nerespektují.

Nebezpečný příklad

Z vlastní praxe můžeme konstatovat, že na postoj k problematice šíření kůrovce v soukromých lesích negativně působí již zmíněná neujasněná koncepce boje proti kůrovci v NP Šumava. Mnozí majitelé lesa podceňují nebezpečí kůrovce v hospodářských lesích, v nichž většinou převládají nepůvodní smrkové monokultury. Nebezpečí vzniku kůrovcové kalamity rovněž podporují výkyvy počasí minulých let – především rychlý nástup jara a časté vichřice. Vlivem všech těchto okolností došlo loni na naší lesní správě k výraznému nárůstu kůrovcového dříví, a to zejména v severní části revíru odborné správy Skuteč a Proseč (oblast ohraničená zhruba městy Litomyšl, Skuteč a Luže). Přitom ještě v loňském roce byl kůrovec v základním stavu.

*Ing. Jaroslav Milián a František Hanus
LS Choceň*

Les mne pořád přitahuje

Jen opravdu málokdo zná okolí Slavkovského lesa tak dokonale jako Josef Hruška, který po dlouhých letech ve funkci ředitele Lesy Kladská odchází do zaslouženého důchodu. Při této příležitosti jsme mu položili několik otázek.

Bez nadsázky by se dalo říct, že jste svůj život zasvětil lesu. Co pro vás vůbec znamená?

Je to živý organizmus, jehož taje a zákonitosti člověk nikdy úplně nepozná. Proto mne pořád přitahuje.

Je lesnictví ve vaší rodině tradicí, nebo jste naopak průkopníkem této profese?

Ano, jsem první, z mých předků nebyl nikdo lesníkem.

Ředitelem Lesního závodu Kladská jste od roku 1992. Jak dlouhá cesta vedle k této funkci?

Od absolvování lesnické fakulty v roce 1971 jsem prošel řadou provozních funkcí v lesnictví. V roce 1991 jsem byl na základě výběrového řízení jmenován ředitelem státního podniku Lesy Kladská. Ten byl k 1.1.1993 integrován do Lesů ČR, s.p., jako jeden z přímo řízených lesních závodů. Poté jsem plynule pokračoval dál jako ředitel LZ Kladská.

Mohl byste nám přiblížit, jak vypadá jeden pracovní den ředitele lesního závodu?

Můj pracovní den nelze šablonovitě popsat, každý je jiný. Rozhodně nezačíná a nekončí přítomností na pracovišti, problémy totiž člověk v hlavě nosí permanentně. Pokud to jen trochu bylo možné, snažil jsem se trávit alespoň malou chvíli v lese nebo na některém z provozů Lesního závodu. Častokrát to ale bohužel nevyšlo.

Na co budete při zaslouženém odpočinku rád vzpomínat?

Nikdy nezapomenu na práci s dobrými lidmi, na pocity, které člověk zažije v lese, který dlouho opečovával a práce se nakonec zdařila. Myslím, že lesáci určitě vědí, o čem mluvím.

Lesní závod Kladská je vyhlášenou loveckou destinací. Věnujete se i vy sám myslivosti?

Myslivost vykonávám víceméně jako součást pracovní náplně. Rozhodně nepodléhám lovecké vášni, lovím hlavně holou zvěř.

Přesto, na jaký úlovek jste nejvíce pyšný?

Trofeje bych spočítal na prstech jedné ruky. Nejvíce si cením jelena, uloveného k 50. narozeninám v oboře Moravský Krumlov.

Jaký druh lesní zvěře patří k vašim oblíbeným?

Favorita nemám. Rád pozoruji každou zvěř - vždy je to jiné a zajímavé.

Teď trochu vážnější téma. Mohl byste jmenovat největší problémy, které sužují lesy České republiky?

Začal bych asi od nejasného zadání, co stát od svých lesů požaduje, pokračoval bych přes nestabilní vedení v posledních letech a z toho plynoucí nejasnost vlastní koncepce LČR. A skončím nervozitou mezi pracovníky, nedoceňováním jejich schopností a každodenní práce a samozřejmě nepříznivým mediální obrazem LČR.

Lesní závod Kladská úspěšně spolupracuje se Správou CHKO Slavkovský les. Co vám tato vzájemná kolaborace přinesla?

Spolupráce lesního závodu se Správou CHKO Slavkovský les je dlouhodobě velmi dobrá a úspěšná. Jsem velmi rád, že tomu tak je, není to úplně běžná praxe v některých jiných regionech. Máme také společný cíl - zachovat a zlepšovat hodnotu krajiny, ve které žijeme a kterou máme rádi. Všechny kroky koordinujeme jak v oblasti lesního hospodářství, tak ve vztahu k návštěvníkům přírody. Závod získává prostřednictvím CHKO i nemalé prostředky na zlepšování stavu lesa, zejména na zvyšování biodiversity.

Váš region je hojně navštěvován turisty. Jaké novinky jste pro návštěvníky připravili?

Kladská a okolí je jednou z nejnavštěvovanějších lokalit Slavkovského lesa. Každoročně vylepšujeme podmínky pro návštěvníky v rámci „Programu 2000“. V roce 2010 plánujeme dvě významné akce ve spolupráci s CHKO. Jedná se o otevření 2. etapy naučné stezky Kladská a budování „Domu přírody Kladská“.

Ing. Josef Hruška

- narozen v r. 1946 v Kanicích, okr. Domažlice
- absolvent SLTŠ Písek a LF VŠL Brno
- ženatý, 2 dospělí synové
- po celou profesní dráhu působil ve Slavkovském lese

Kalamitní škody se stále odstraňují

Velké množství mokrého sněhu, které napadlo ve dnech 14. – 18. října 2009, zapříčinilo vyhlášení kalamity v Jablonci nad Nisou. Dne 16. října byly uzavřeny hřbitovy, parky i některé silnice.

Největší škody způsobil přívál sněhu v Jablonci n. N. a okolí. Ve městě byly díky technickým službám, hasičům a dalším dobrovolníkům odstraněny poslední stopy. V lese jsou však následky kalamity stále zřetelné. Pojďme se tedy podívat, jak to v lesech vypadá nyní – tři měsíce po nečekané sněhové nadílce.

Nejvíc trpěly listnáče

Nejtěžší újma zasáhla listnaté stromy. Ty ještě nestačily shodit všechno listí, a sníh se tak na větvích zachytával. Tím docházelo k odlomení velkých větví nebo rozlomení kmene. Ve většině případů nebyla jiná možnost než poškozené stromy pokácet. U jehličnatých stromů převažovaly vrcholkové zlomy, které způsobují zastavení výškového růstu stromu nebo vznik tzv. bajonetů a dvojáků. Jehličnany jsou na rozdíl od listnatých stromů schopny dalšího tloušťkového přírůstku, díky pryskyřici jsou také odolnější proti průniku hniloby a nemocí přes obnažené zlomy.

Oproti klasickým kalamitám, jak je zná každý obyvatel Jizerských hor, byly v říjnu loňského roku postiženy i oblasti v nižší nadmořské výšce s větším výskytem listnatých stromů, především lesní revíry Hraničná (Prosečský hřeben), Černá Studnice a Rádlo. Výrazněji jsou poškozeny mladší porosty, ve věku od čtyřiceti do šedesáti let, starší stromy naštěstí přestály zatížení bez větších škod. Objem kalamity na lesní správě Jablonec nad Nisou se odhaduje na 11.000 m³ dřevní hmoty.

Mechanizace pomáhá

Na odstraňování kalamity, kterou způsobil mokrá sníh s mírnou podporou větru, se v současné době pracuje na revíru Hraničná a Černá Studnice. Specializovaný kácecí stroj harvester, který zajišťuje pokácení, odvětvění a sortimentaci, je momentálně využíván na revíru Rádlo. S odklizením škod menšího rozsahu pomáhají i samovýrobci, kteří si na určených místech a dle pokynů revírníků vyrábějí dřevo na zimu.

Použitím těžké mechanizace se těžba urychluje, u těžeb nahodilých pak výrazně klesá riziko zranění těžařů při zpracování propletených a napružených kmenů.

Harvestory a následně používané vyvážedky jsou konstruovány tak, aby docházelo k minimálnímu poškození půdy při pojezdu. Z hlediska hluku je použití harvesterů srovnatelné s motorovými pilami. Z porostů jsou odstraňovány pouze stromy, které nejsou životaschopné. U smrku se například jedná

o jedince, kterým nezůstávají zelené vitální větve.

Přirozená obnova

Prořídle porosty budou ponechány přirozené obnově. Do otevřeného a prosvětleného území nalétnou semena okolních stromů a do budoucna zde vznikne různověký porost z místního reprodukčního materiálu. A ještě důležitá informace na závěr: Do míst, kde nebyly následky kalamity ještě zlikvidovány, je vstup výhradně na vlastní nebezpečí. Pozor dávejte zejména na zavěšené stromy.

Text: Ing. Ondřej Týl

Foto: Ing. Ondřej Týl a Ing. Libor Dostál

Poznejte lépe Lesní správu Jeseník

O jižní část státních lesů na území bývalého okresu Jeseník se starají Lesy České republiky, s.p. Lesní správa (LS) Jeseník, která spravuje lesní porosty o rozloze 17.500 hektarů.

Převážná část lesní správy náleží do pohoří Hrubého Jeseníku, kde se nadmořská výška pohybuje od 300 m (údolí řeky Bělé u hranic s Polskem) až po 1423 m na vrcholu Keprníku. Hlavním vodním tokem je říčka Bělá, která náleží do povodí řeky Odry a do úmoří Baltského moře. Nejčastější dřevinou je zde smrk, který je v lesích zastoupen 77 %.

Druhou nejvíce zastoupenou dřevinou je buk lesní s 15 %. Z dalších stromů se zde vyskytuje modřín opadavý, javor mleč, javor klen, jedle bělokorá, olše apod. Lesnatost území činí 66 %, což je téměř dvojnásobek celostátního průměru.

Území chráněných oblastí

A teď ještě několik dalších podstatných informací o Lesní správě Jeseník. Správa je organizačně členěna na 12 revírů, veškeré práce v lesích jsou prováděny dodavatelsky. Téměř na celé její rozloze se nachází Chráněná krajinná oblast Jeseníky. V rámci tohoto území jsou vyhlášeny Národní přírodní rezervace Šerák-Keprník (nejstarší rezervace na Moravě - již od roku 1903), Národní přírodní rezervace Rejvíz (komplex rašelinných ekosystémů) a dále Národní přírodní rezervace Praděd (komplex přirozených ekosystémů nejvyšších poloh). Z přírodních rezervací se zde nachází například Přírodní rezervace (PR) Vysoký vodopád a PR Sněžná kotlina.

Z hlediska NATURY 2000 náleží LS Jeseník do Ptačí oblasti „Jeseníky“. Předmětem ochrany jsou zde populace jeřábka lesního a chřástala polního a jejich biotopy.

Program 2000

Kromě lesnického hospodaření lesní správa zajišťuje celospolečenské a veřejně prospěšné zájmy. K tomu slouží tzv. Program 2000, v rámci kterého jsou budovány, případně opravovány lesní přístřešky, zastřešené lavice, studánky, prameny, altány apod. Od roku 2000 bylo na náklady Lesů ČR, s.p., vybudováno 15 lesních přístřešků a 14 zastřešených lavic umístěných na nejzajímavějších místech pro turisty, 14 studánek či pramenů, odpočívadlo „U hříbu“, altán u Slovanského pramene. Na památku obětem 2.světové války byl zrekonstruován Lesní hřbitov v Rudohoří a pro vzpomínku na tragicky zahynulého lesníka bylo obnoveno pamětní místo v Rudohoří. Přímo u Lesní správy Jeseník byla vytvořena geologická expozice, která názorně popisuje geologickou stavbu Jeseníků v oblasti lesní správy.

Určitě navštivte

Na závěr ještě pár míst, která určitě stojí za vidění. Mezi ně bezesporu patří Priessnitzovy léčebné lázně včetně léčebných pramenů v okolních lesních porostech, rozhledna Zlatý Chlum a Biskupská kupa, zříceniny hradů Kobrštejn, Edelštejn, vodní tvrz v Jeseníku, Vlastivědné muzeum Jesenicka, jeskyně Na Špičáku, Lurdská jeskyně u Rejvízu, Zlatorudné mlýny u Zlatých Hor, poutní místo Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor a mnohé další památkové skvosty .

Ing. Jiří Přáček, Ph.D.

lesní správce LS Jeseník

Významné stromy ve Zlínském kraji

Na pozemcích, které obhospodařují Lesy České republiky, jsou vyhlašovány stromy nebo skupiny stromů s názvem „Významné stromy LČR“. Tyto stromy jsou pozoruhodné svými rozměry, tvarem, případně se k nim váže nějaká historická událost. Na území Zlínského kraje je možné najít celkem 16 takto označených stromů.

Mezi nejvyšší se řadí jedle bělokorá u Rajnochovic (40 metrů) a douglaska tisolistá u Pozdřechova (38 metrů), nejmohutnější jsou pro změnu lípy – na změření jejich obvodu by vám nestačilo ani pět metrů. Tyto lípy úctyhodných rozměrů patří rovněž k nejstarším stromům v kraji, dosáhly již věku tři sta let. Pozornost si zaslouží rovněž třešeň ptačí v revíru Koryčany, která ve svých sedmdesáti letech dosahuje výšky téměř třiceti metrů a obvod kmene měří bez dvou centimetrů dva metry.

V lesích Zlínska je však možné narazit na nespočet podivných či mohutných stromů, které mají pouze ochranu lesního hospodáře. Může se jednat o tzv. výstavky nebo skupinku stromů, které nechávají lesníci na vykácené ploše, jež postupem času zarůstá novým porostem. Na Valašsku a v okolí Hostýna jsou takto k vidění jedle s buky, v Bílých Karpatech a Chřibech zejména buky s duby. Velice zajímavé stromy s různorodou korunou najdete zejména na okrajích lesů, u lesních cest, u lesních samot, u potoků nebo také v nejvyšších polohách Zlínského kraje, vřele doporučujeme kupříkladu návštěvu okolí Pusteven. Seznam Významných stromů LČR lze najít na www.lesycr.cz v sekci Turisté a přátelé přírody.

Památné stromy

V lesích Zlínského kraje můžete objevit také stromy s označením „památné stromy“, které jsou před jakýmkoliv poškozením chráněny zákonem. Památné stromy vyhláší příslušné orgány ochrany přírody (pověřené obecní úřady, magistráty, správy CHKO, správy NP) z vlastního podnětu nebo také na základě návrhu veřejnosti či vlastníků pozemků. Většina památných stromů roste mimo lesní půdu – např. v parcích, v intravilánech obcí, v různých stromořadích či alejích nebo ve volné krajině.

Na území Zlínského kraje je vyhlášeno 194 památných stromů a jejich skupin (celkem se jedná o 1639 jedinců), z toho 153 jednotlivých stromů a 41 skupin. Počty zahrnují i památné stromy na území CHKO Bílé Karpaty a Beskydy.

Druhové zastoupení památných stromů na Zlínsku:

72 lip, 35 dubů, 12 buků, 12 tisů, 9 hrušní, 9 jilmů, 7 oskeruší, 7 platanů, 4 jasany, 3 jírovce

Ing. Martin Hromádka, KŘ Zlín

Krnovsko: Chřadnutí smrků

Smrkové lesy jsou dosud nejrozšířenějším typem lesa v České republice. Vždy byly postihovány různými kalamitami, avšak pro ekonomickou výhodnost produkce smrkového dřeva a malý zájem o ekologické souvislosti se lesnictví stále upínalo ke smrku jako k hlavní „ekonomické dřevině“. Na konci minulého století a zejména v posledních několika letech však smrčiny trpí zvýšeným poškozováním různými škodlivými činiteli, které souhrnně označujeme jako „chřadnutí smrku“.

Jak se chřadnutí projevuje

Příznaky chřadnutí smrčin lze rozdělit na chronické a akutní. Chronickým projevem je například **zvýšený opad jehličí a listů stromů**. Tento jev, odborně zvaný defoliace, vyjadřuje celkový zdravotní stav lesů a v jednotlivých letech značně kolísá v závislosti na vývoji počasí. Jeho dynamika v posledních dvou desetiletích

výrazně reagovala na zlepšení imisní situace po roce 1992. Přesto si defoliace v posledních letech zachovává mírně rostoucí trend a naznačuje tak, že zdravotní stav lesů reaguje na zlepšení podmínek s velkým zpožděním.

Dalším chronickým projevem chřadnutí smrkových lesů je **žloutnutí jehličí** a prosychání korun smrků. Nejvíce je viditelné v předjaří, ale často zůstávají koruny nažloutlé po celý rok a v takových porostech pak během léta usychá více stromů bez zjevné příčiny. Žloutnutí smrků lze pozorovat v mnoha oblastech ČR od nejmladších věkových stádií porostů.

Usychání celých stromů je již akutním projevem chřadnutí. V důsledku často se opakujícího suchého počasí se aktivizuje václavka, která je běžnou parazitickou houbou na kořenech většiny našich dřevin. Stromy jsou velmi oslabené a tím vznikají podmínky pro přemnožení podkorních hmyzích škůdců. Tento stav často vyústí v kůrovcovou kalamitu, při níž vznikají kůrovcová ohniska a silně proředěné porosty až holiny v rozsáhlých oblastech. Proředěné a holinami narušené porosty jsou také náchylnější k poškozování větrem.

Jak se u nás chřadnutí smrků bráníme

Lesní správa Město Albrechtice leží na západním okraji území postiženého akutním odumíráním smrkových lesů. Zatím nejsou zcela jasné příčiny, proč jsou právě oblast severní Moravy a Slezska a sousedící oblasti Polska a Slovenska takto postižené. S největší pravděpodobností jde vedle následků emisí, které zejména v minulosti poznamenaly celou střední Evropu, o komplex příčin. Může mezi nimi mít velký význam i lýkožrout severský, který je na severní Moravě častější než náš domácí druh lýkožrout smrkový a proti němuž je obrana mnohem obtížnější.

Příkladem opatření, které se snažíme uplatňovat již delší dobu, je **změna druhové skladby lesů**. V podstatě jde o odklon od smrku při obnově lesa a větší používání listnatých dřevin a jedle.

Pro vyšší **využívání odolnějších dřevin** děláme skutečně mnoho. Jde však o finančně náročné opatření a současně i obtížné z pracovního hlediska. Obojí dále zhoršují stále vysoké stavy zvěře, která poškozují vysazené sazenice a hlavně zabraňuje jejich přirozené obnově.

Přestože je jedle jehličnan, její výhodou je hluboký kořenový systém. Jedle tak dobře prokořeňuje půdu a je odolná vůči větru a při správném pěstování i vůči škůdcům. V přirozených lesích v minulosti byla naším nejrozšířenějším jehličnatým stromem, mnohem častějším než smrk, který převažoval až v nejvyšších horských polohách. Všude jinde byl u nás dominantní dub, buk a právě jedle.

Ing. Milan Košulič

Jak se u nás vede bobru evropskému

V průběhu minulých staletí byl bobr evropský v českých zemích zcela vyhuben. Velmi intenzivní úbytek bobrů se váže zejména k době renesanční, kdy v 15. a 16. století nastal velký rozvoj českého rybníkářství a docházelo k intenzifikaci zemědělství, čímž výrazně ubývalo teritorií, kde by mohl bobr přežívat.

V polovině 18. století došlo na našem území, tak jako v mnoha dalších evropských zemích, k vyhubení bobra ve volné přírodě.

V roce 1773 byl založen umělý odchov bobrů v Červeném Dvoře u Českého Krumlova. Kvůli přísné ochraně se jejich počty začaly rychle zvyšovat a z umělých chovů se bobři začali vracet zpět do přírody. To vedlo k obavám

z narušování hrází, z toho důvodu se bobři opět začali lovit – až roku 1882 vymizeli z naší fauny úplně.

Kožešina, maso, stroj

Bobr se ovšem v průběhu staletí nelovil jenom jako ničitel hrází, za nebyvale cennou se považovala jeho kožešina. Bobří maso lidé tradičně pojímali jako rybí (kvůli bobřímu šupinatému ocasu), takže ho mohli konzumovat i v době půstu. V neposlední řadě byl hodně ceněn také tzv. „bobří stroj“ čili „castoreum“, výměšek kožní žlázy používaný ve voňavkářství a lékařství. Léčebný účinek je dán přítomností kyseliny salicylové, kterou obsahuje vrbová kůra, jedna ze složek potravy bobra. V lidovém léčitelství se proto používal při nachlazení a chřipce, mírnil bolesti v kloubech a svalech. Podle úředního řádu apothekářského stál v roce 1592 jeden lot (16,06 g) castorea pět grošů. Na Třeboňsku se ještě v 19. století platilo za obě žlázy castorea 100 – 200 zlatých.

Bobr se vrací

Tento náš největší hlodavec, vážící až 30 kg, se začal vracet do zdejší přírody kolem 80. let minulého století. Jeho přítomnost byla zjištěna na základě pokácených stromů i poblíž řeky Radbuzy, a to v lokalitě, kterou místní nazývají „Šmelc“, správně Ferdinandovo údolí nad vesnicí Srby. V současné době se bobr nachází i na jiných teritoriích v povodí Radbuzy, kácí tu stromy, staví hrady a hráze, čímž spoluovlivňuje vývoj místního prostředí. Místo výskytu bobra kolem obce Železná patří do území Natura 2000 a na jeho ochranu je zde vyhlášeno zvlášť chráněné území Václavský a Kateřinský potok.

Bobr evropský se řadí mezi zvláště chráněné živočichy v kategorii silně ohrožených živočichů. Ten, kdo hodlá odstranit bobří stavbu, měnit výšku hladiny vodního toku nebo odstraňovat dřeviny sloužící bobrům za potravu musí mít předem udělenou výjimku od příslušné správy CHKO.

Ing. Karel Přibáň

lesní správce LS Horšovský Týn

Pozvání do Kralické obory

Chci vás pozvat na výlet do jedné z historicky nejstarších obor, která se již oděla do zimního kabátu. Že stojí za to navštívit tuto překrásnou přírodní památku, která má svoje kouzlo i v tuto roční dobu,

zjistíte, až se v ní projdete a dýchne na vás její historie, ale i bohatá historie jejího okolí.

Obora leží mezi obcí Kralice, kde se tiskl český překlad Kralické bible, a městem Náměští nad Oslavou s překrásným zámekem a přilehlým parkem. Přesné datum založení obory Kralice není známo, ale traduje se období kolem roku 1437. Chová se zde zvěř daňčí a oborní prostředí zvěři po všech stránkách vyhovuje.

Obora má rozlohu pouze 282 ha a je obehána 9 km dlouhou zdí, z níž větší část představuje opravená historická zeď, která je chráněna jako památkový objekt. Vstup do obory je možný čtyřmi bránami a třemi vraty

Staré duby a habry

Významným majitelem zdejší obory jakož i celého Náměšťského panství byl rod Haugwitzů v letech 1752 – 1945. Nyní je obora režijní honitbou LČR, s.p., Lesní správy Náměšť n. Osl. Lesní porosty tvoří převážně duby, habry, lípy a jírovce. Většina porostů je přestárlá často i bizarních tvarů, které v tomto období, kdy stromy jsou bez listů, zvláště vynikají svojí krásou. Zvláštní ochraně podléhá přes sedm set přestárlých dubů a habrů s obvodem kmene nad 300 cm. Rozpadající se části stromů poskytují životní prostředí vzácnému hmyzu a živočichům. Z nejvýznamnějších je možno vzpomenout tesařika obrovského či páchníka hnědého.

Významné objekty

Obora má i své historicky významné objekty. Nejvýznamnější je klasicistní zámeček Lusthaus postavený již v první polovině 19. století. Tento zámeček slouží k pořádání významných společenských událostí, ale i pracovních akcí. Za pozornost stojí i myslivna ve východní části obory a centrální krmelce. Tyto stavby byly vybudovány v roce 1850.

Návštěva následníka trůnu

S historií obory souvisí i významná událost, kterou byla návštěva následníka habsburského trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Když odjížděl v r. 1914 do Sarajeva, navštívil po cestě Kralickou oboru a pro ukrácení dlouhé cesty si zastřílel na tamní střelnici na živé holuby vypouštěné ze speciálních krytů. Holuby prodávali Haugwitzům místní sedláci, kteří tak měli zajištěný zajímavý příjem. Ptáci, kteří palbu přežili, se vraceli domů a mnohdy byli k těmto kratochvilím panstva prodáni i několikrát. Střelnice, která k těmto účelům sloužila byla věrnou kopií tehdejší známé střelnice v Monte Carlu. Tenhle historický objekt bohužel v r. 1973 vyhořel a zachoval se pouze zděný krb, který byl v posledních letech uchován pod novým přístřeškem, kde si lovci mohou odpočinout po mnohdy náročných lovech. Obora Kralice má pro region Náměšťska velký význam. Všechny její zajímavosti můžete v tomto období obdivovat po dohodě s pracovníky lesní správy a revíru Kralice.

Na závěr je možno doporučit výlet, který začíná návštěvou zámku a zámeckého parku v Náměšti nad Oslavou, a poté pokračuje oborou do obce Kralice, kde se tajně tiskla Kralická bible (její památník). Délka této procházky do přírody a do historie je 4 km a její absolvování vás určitě osvěží a povznese na těle i mysli.

Ing. Zbyněk F. Rauš

lesní správce LS Náměšť nad Oslavou

Milešovka a její okolí

České středohoří má spoustu zajímavých turistických míst a tras, které jsou přehledně vyznačeny a upraveny. Pojďte s námi navštívit oblast, kde hospodaří Lesní správa Litoměřice a zároveň jednu z hlavních dominant Českého středohoří Milešovku, dříve též nazývanou Hromová hora, či Donnersberg.

Hora, která je viditelná ze všech stran, se vypíná do výšky 837 metrů nad mořem, má pravidelný tvar kužele a lidé ji navštěvují odnepaměti. Již Bohuslav Balbín se v roce 1681 o hoře zmiňuje ve své knize Krásy a bohatství České země.

Světověznámý cestovatel Alexander von Humboldt se v roce 1819 nadšeně vyjádřil o rozhledu z Milešovky v dopise svému příteli

Rössmaslerovi slovy: „Pohled z Milešovky po okolním Českém středohoří patří mezi třetí z nejkrásnějších z těch, které jsem na světě spatřil...“ Tento cestovatel zůstal Milešovce věrný a v dalších dvaceti letech se na ni rád vracel.

Rozvoj turistiky

Největší zájem o výstupy na nejvyšší místo Českého středohoří začal v 19. a počátkem 20. století. Prvními návštěvníky byli lázeňští hosté z Teplic a členové turistických a okrašlovacích spolků z širšího okolí Teplicka a Lovosicka, které v té době byly jak německé, tak české. Tehdejší návštěvníci obdivovali krásy výhledů nejen přes den, ale po přenocování na vrcholu si vychutnávali i východ slunce v této pozoruhodné krajině. K dopravě na vrchol sloužily muly a nosítka, které poskytli a obsluhovali obyvatelé obce Bílka, v níž dodnes leží jedno z východišť trasy k vrcholu.

Velké změny na vrcholu Milešovky nastaly po roce 1905, kdy zde byla vybudována meteorologická stanice s výhledovou věží. V pozdějších letech zde vznikla restaurace, která však musela být po roce 1968 a po umístění vojenských zařízení na vrchol uzavřena. Teprve před několika lety se sem restaurace vrátila a na vrcholu je i možnost přespání.

Dvě cesty na vrchol

Na vrchol vedou dvě turistické trasy, a to již ona zmíněná z obce Bílka (modrá značka), druhá vede z obce Milešov (červená značka). Na obou trasách najdete odpočinková místa a orientační mapy, postavené Lesy ČR z prostředků, které podnik poskytuje na rozvoj návštěvnosti lesa, tedy z takzvaného Programu 2000.

Ať již zvolíte jednu nebo druhou trasu, půjdete po lesích ve správě Lesní správy Litoměřice, které byly v osmdesátých letech minulého století hodně poničeny imisemi z elektráren a dolů v Podkrušnohoří. Následky jsou vidět dodnes, ale lesníci se dlouhodobě snaží tento smutný stav napravit. Je to však běh na dlouhou trať a výsledky se dostaví až po hodně dlouhé době.

Přesto můžete vidět mladé lesy, výsledek práce po nutné těžbě poničených porostů, lesní cesty místo dřívějších úvozů a kamenitých tras.

Většina nových lesů je tvořena odolnějšími listnatými dřevinami. Jak budete stoupat k vrcholu, jsou lesy přírodnější a vy vstupujete do botanické rezervace s původními listnatými lesy na skalách. Zajímavostí jsou i otvory do vnitřku hory, takzvané ventaroly, kterými v zimě proudí teplejší vzduch z podzemí a v létě vzduch studenější. Tento jev lze pozorovat ve větším měřítku na kopci Boreč, také zde v Českém středohoří. Tam se ale vypravíme jindy.

Aleš Kryšpín

Odvážní trhači šišek

Snad každý ví, že sazeničky lesních dřevin pěstujeme v lesních školkách. Stejně tak nikdo nepochybuje o tom, že jsou vypěstovány ze semen. Jak jsme ale ta semínka získali? To už je pro řadu lidí záhada. A při náhodných rozhovorech pak rozvíjejí odvážné teorie o sbírání na zem spadlých šišek. Realita je však úplně jiná...

V lesích máme jednotlivé stromy či celé porosty, které byly na základě velmi náročného hodnocení řadou odborníků uznány jako vhodné ke sběru semen. To znamená, že jsou opravdu kvalitní a

semenný materiál z nich nasbíraný dává veškeré předpoklady k tomu, aby jejich vlastnosti zdědil i nově vypěstovaný les.

Muži s lany

V době zrání šišek (což je např. u jedle bělokoré měsíc září, u smrku ztepilého či borovice lesní jsou to zimní měsíce) do těchto porostů přicházejí štíhlí chlapíci ověšení lany, smyčkami a karabinami. U paty vybraných stromů si navléknou sedací úvazky, za pomoci zvláštní lanové techniky vystoupají do korun a tam veškeré šišky ručně otrhají a uložené v pytlích dopraví na zem.

Zdánlivě je to romantická činnost, ale ve skutečnosti těžká dřina se značnou dávkou rizika.

Trhači proto musí složit zvláštní zkoušky a mít oprávnění k provádění výškových prací. Jejich aktivita pak podléhá velmi přísným bezpečnostním předpisům. I přesto se bohužel čas od času neštěstí přihodí: před několika lety se na Frýdlantsku při své práci zřítíl jeden z pracovníků a bohužel mu již nebylo pomoci.

Dřina zůstává

Tato fyzicky velmi náročná práce se za dlouhá léta změnila jen málo. Snad jenom v šetrnosti přístupu ke stromům: ocelové stupačky s ostrými hroty poškozujícími kůru byly nahrazeny lanovými smyčkami nebo jinými pomůckami na podobném principu. Ale ta těžká, vyčerpávající, smůlou vonící dřina, ta zůstala. A tak odvážné trhače šišek můžeme potkat i dnes: za jasných mrazivých dnů hluboko v lesích na sebe navlékají sedáky a stoupají do korun stromů, aby sklídili bohatou úrodu šišek...

Text: Jan Hetver

Foto: Alena Hlídková

Bez lesních cest se neobejdeme

Každý, kdo se vydá do lesa, považuje lesní cesty za samozřejmost. Nejspíše až tehdy, kdyby stezky z lesů zmizely, bychom si uvědomili jejich důležitost. Kromě toho, že tyto komunikace zpřístupňují jinak nedostupné lesní pozemky, umožňují i vjezd dopravním prostředkům. Po lesních cestách je denně dopravováno dříví, materiály, mechanizace pro obhospodařování lesa, ale i zaměstnanci jezdící sem za prací. Lesní cesty jsou ale také využívány k relaxaci, a to nejčastěji v podobě cyklostezek, turistických tras či v horských oblastech jako lyžařské magistrály.

Budování a údržba lesní dopravní sítě jsou velmi časově i finančně náročné. Jenom samotná Lesní správa Ještěd utratí ročně za údržbu lesních cest **průměrně 5.000.000,- Kč**. Nové lesní cesty jsou budovány s ohledem na způsob obhospodařování lesa a volbu dopravních prostředků. V dnešní době jsou hojně využívány speciální lesní stroje, tzv. harvestory, které pracují nejčastěji v kombinaci s vývozními soupravami a kamiony. Tento způsob

dopravy dřeva je výrazně odlišný od dřívější kombinace motorové pily, traktorů a následně kamionů. Každým rokem zvyšujeme počet kvalitních cest, které zpravidla kopírují trasy starých komunikací. Ve špatně zpřístupněných lokalitách trasujeme cesty nové. Přestože je podle lesního zákona vjezd motorovými vozidly na lesní cesty zakázán, rozšířeným nešvarem je v poslední době vjíždění do lesních porostů na motocyklech nebo čtyřkolkách. Nejenže po této jízdě vznikají v lese erozní rýhy, ale jsou rušeni ostatní ukáznění návštěvníci lesa, zvěř nemá v lese klid, koncentruje se v nepřístupných místech, kde následně působí škody na porostech.

Kategorie lesních cest

Lesní cesty rozdělujeme podle důležitosti a sjízdnosti do čtyř kategorií:

- **1L – cesty s celoročním provozem**, vozovka je zpevněná a umožňuje zimní údržbu – jsou to páteřní lesní cesty.
- **2L – cesta se sezonním provozem**, vozovka je zpevněná, většinou šterková, prašná – tyto cesty zpřístupňují větší lesní celky, tzv. oddělení a ústí většinou na 1L cesty.
- **3L – přibližovací cesty**, tzv. traktorky nebo svážnice, jsou sjízdné pro terénní vozidla, po těchto cestách se dostaneme k jednotlivým porostům.
- **4L - přibližovací cesty nebo linky**, slouží ke zpřístupnění porostního nitra, je sjízdná pouze pro traktory nebo speciální lesní stroje.

Dále v lese rozlišujeme tyto komunikace:

- **lesní stezka** – je navrhována podle účelu, např. cyklostezka apod.
- **lesní pěšina** – je přístupná pouze pěšky a spojuje jinak nepřístupná místa, jsou to například turistické stezky.

Text a foto: Ing. Václav Köhler

Nové odborné publikace a knihy - leden 2010

z oboru lesnictví a příbuzných oborů

Možnosti přírodě blízkého lesního hospodářství v Českých zemích

Sborník z konference (Kostelec nad Černými lesy, 23. 9. 2009), kterou pořádala České zemědělská univerzita v Praze, Fakulta lesnická a dřevařská, Katedra pěstování lesů.

Vyd. Česká zemědělská univerzita v Praze, 2009

/zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

Doupné stromy

Sborník ze semináře (Roztoky u Křivokláta, 24. 9. 2009), který pořádaly Česká lesnická společnost, o. s., pobočka Dendrologická, Dobřichovice, Správa Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko a Lesy České republiky, s.p., Lesní správa Křivoklát, za finanční podpory Ministerstva životního prostředí ČR. Seminář se věnoval výměně a předání nových poznatků a zkušeností z praxe lesníků, ornitologů a ochrany přírody v problematice ponechávání starých i budoucích doupných stromů, poznatkům a pozorováním ornitologů o teritoriích vhodných pro udržení pestré druhové avifauny v lesních porostech, zkušenostem z budování stanovišť pro jednotlivé druhy ptáků, možnostem umělých hnízdišť a zkušenostem pracovníků ochrany přírody s péčí o udržení vhodných biotopů,

Vyd. Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2009

/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Habr - dřevina roku 2009 (habrové pařeziny)

Sborník referátů ze semináře (Nižbor, 6. 10. 2009), který pořádala Česká lesnická společnost - republikový výbor ČLS, pobočka ČLS Dendrologická, Dobřichovice, a pobočka ČLS Křivoklát - ve spolupráci s Lesy České republiky, s.p., Lesní správou Nižbor, a s Českou akademií zemědělských věd, Praha, Odborem lesního hospodářství, za finanční podpory Ministerstva zemědělství, úseku lesního hospodářství, a Lesů České republiky, s.p. Habr je dřevina, která sice není přímo předmětem lesního hospodaření, ale je v našich lesích středních a nižších poloh

všudypřítomná. Svoji nenáročností, přizpůsobivostí a odolností bez toho, že by byl pravidelně vysazován, je stále součástí našich lesů. Dříve, v období selských lesů, byl v pařezinách důležitou hospodářskou dřevinou pro rychlou obnovu, využití v kolářství a jako výborné palivo. Dnes toto využití

ztratilo na významu, přesto má habr dále značný význam pro zvyšování druhové pestrosti lesů a pro zvyšování odolnosti porostů proti bořivým větrům. V celé ČR podle údajů Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů, Brandýs nad Labem, je nejvyšší podíl habrů na Lesní správě LČR Nižbor a dále na Lesní správě LČR Křivoklát, což přimělo organizátory uspořádat seminář s terénní exkurzí právě v těchto lokalitách.

Vyd. Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2009

/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Vlastníci lesů a lesní hospodářství ve vazbách

k environmentální politice a legislativě ČR

Sborník referátů z XII. Sněmu lesníků (Hradec Králové, 15. 10. 2009), který pořádala Česká lesnická společnost, o.s., za finanční podpory Ministerstva zemědělství, úseku lesního hospodářství, a Lesů České republiky, s.p. Smyslem semináře bylo pojednat a definovat vztahy lesnictví a lesního hospodářství ke zřetelům společenských potřeb (veřejného zájmu) environmentálního a sociálního charakteru, zabývat se smyslem vlastnictví lesa různého druhu (soukromé, komunální, státní), postavením vlastníků lesních majetků vůči veřejným zájmům, způsobům jejich uspokojování a stavem dotčené legislativy. Jednání se dotklo i analýzy principiálních problémů v aktuálních vazbách veřejných potřeb v rezortech Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí. Seminář byl určen pracovníkům ministerstev, státní správy lesů, České inspekce životního prostředí, představitelům z okruhu vlastníků lesa soukromého, komunálního a státního a zástupcům politické sféry komunální i ústřední.

Vyd. Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2009

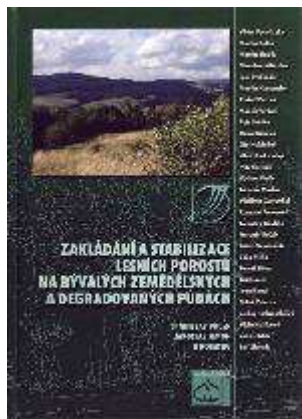
/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Možnosti vyplývající z NLP II pro ekonomický pilíř trvale udržitelného lesního hospodářství

Sborník referátů z konference (Praha, 19. 11. 2009), kterou pořádaly Česká lesnická společnost, o.s., a Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta lesnická a dřevařská, Katedra ekonomiky lesního hospodářství, pod odbornou záštitou a s finančním přispěním Ministerstva zemědělství, úseku lesního hospodářství. Cílem konference bylo seznámení s příležitostmi, které vyplývají z Národního lesnického programu II pro ekonomiku lesního hospodářství.

Vyd. Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2009

/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Zakládání a stabilizace lesních porostů na bývalých zemědělských a degradovaných půdách

Stanislav Vacek, Jaroslav Simon a kolektiv

Monografie je prvním komplexnějším pojednáním o problematice zalesňování zemědělských a degradovaných půd v české literatuře. Shrnuje mimořádně širokou škálu poznatků a informací, často dosud nepublikovaných. Publikace je volně členěna do tří základních částí. První část pojednává o široké oblasti hodnocení přírodních podmínek, a návazně o teoretických základech zalesňování zemědělských půd a degradovaných území ve vztahu ke zmíněným přírodním podmínkám a obecně o hodnocení přírodního prostředí ve vztahu k variantám dřevinné skladby, strategiím zalesnění a možným technologiím. Diskutovány jsou zde dále aspekty ochrany lesa a význam a funkce nově založených porostů v krajině.

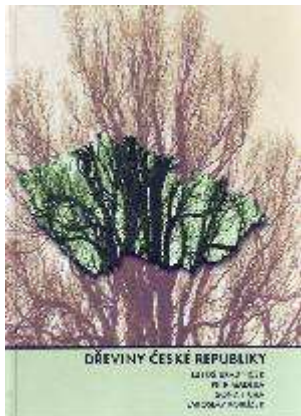
Druhá, stěžejní část, publikace uvádí v praktickém pojetí příklady realizovaných a hodnocených zalesnění s širším rozбором uplatňovaných strategií a se syntézním zhodnocením umožňujícím využití poznatků pro další praktickou realizaci ve srovnatelných podmínkách. Prezentováno je zde zalesnění zemědělských půd v podhůří Hrubého Jeseníku cílené na vytvoření regionálního biocentra, zalesnění zemědělských půd v návaznosti na území Lednicko-valtického areálu, rekultivační zalesnění území s impaktem prasečí kejdy u Dubňan. Z oblasti hodnocení již dříve zalesněných a vzniklých porostů je diskutována problematika vývoje a managementu porostů vzniklých sekundární sukcesí na degradovaných půdách bývalé letecké střelnice v Hradci Králové, struktura, vývoj a management lesních porostů založených na rekultivovaných plochách Severočeských dolů Bílina a otázky vývoje a zalesňování nelesních půd na Slovensku a v Orlických horách. Jako specifická oblast problematiky je řešena problematika tvorby nových územních prvků ekologické stability na zemědělské půdě z hlediska historického i funkčního a problematika zakládání lesa na extrémních stanovištích se zaměřením na horské imisní oblasti s využitím vyspělého sadebního materiálu. Problematiku praktické oblasti doplňuje rámcová modelová kalkulace potřeby finančních prostředků na založení lesní kultury na zemědělské půdě a rozbor technologické oblasti.

Třetí část publikace řeší organizačně správní, legislativní a kontrolní oblast problematiky zalesňování zemědělských půd ve vztahu k oblasti dotací. Uvedené tři oblasti netvoří uzavřené celky, což by ostatně nebylo ani logické, ale prolínají se s cílem vytvořit celkový přehled o této problematice. Jelikož všechny tři základní části této monografie se vzájemně prolínají a doplňují, má publikace ve svém pojetí poměrně jednotný, specifický a komplexní charakter. V návazném sledu kapitol je u každé, kde se jedná o záležitost účelnou, uveden konkrétní dílčí záměr, který umožní čtenáři pochopit a zhodnotit danou problematiku a odnést si provozně uchopitelné, to je aplikovatelné poznatky při zalesňování zemědělských i degradovaných půd. Oblast příloh práce byla volena tak, aby co nejlépe

zdokumentovala prezentovanou problematiku, umožnila pochopení problému, případně usnadnila možné opakování analýz.

Vyd. Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, 2009

/zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

Dřeviny České republiky

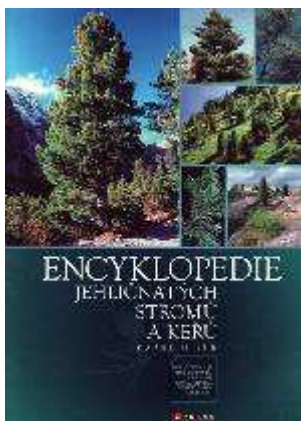
Luboš Úradníček – Petr Maděra – Soňa Tichá – Jaroslav Koblížek

Cílem publikace je seznámit širokou veřejnost s domácími druhy dřevin a umožnit zájemcům nejen determinovat podle významných znaků určitý taxon, ale poznat i další souvislosti spojené s růstem dané dřeviny v České republice. V knize je podrobně popsáno 213 původních druhů, poddruhů a ustálených kříženců dřevin, z toho 52 stromovitěho vzrůstu, 26 druhů, které jsou keřovité, ale mohou dosáhnout i stromovitěho habitu, 85 keřů, 26 polokeřů, 19 keříčků a 5 dřevitých lian. Publikace, která vznikla na Ústavu

lesnické botaniky, dendrologie a geobiocenologie Lesnické a dřevařské fakulty Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně, shrnuje poznatky získané v průběhu mnoha let shromažďování a studia materiálu. Jednotlivé druhy dřevin jsou v knize řazeny abecedně, a to podle českých názvů. Pro přehlednost je uvedeno také zařazení druhů do čeledí. V práci je publikováno více než 600 originálních snímků dřevin, zejména detailů, ale i celkových pohledů, které velmi názorně doplňují textovou část.

Vyd. Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, 2009 /2. přepracované vydání/

/zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

Encyklopedie jehličnatých stromů a keřů

Karel Hieke

V poslední době se setkáváme se stále větším zájmem o dřeviny, tedy stromy a keře. Tento zájem je patrný zejména u okrasných rodů a druhů, kde úzce souvisí se snahou o dokonalejší a také pestřejší uspořádání veřejných i soukromých sadovnických úprav. Dřeviny mají také značný význam národohospodářský a biologicko-ekologický. Tato encyklopedie představuje detailním způsobem skupinu dřevin jehličnatých. Je to skupina ve srovnání s listnáči skromnější na rody a druhy, ale mnohdy velmi bohatá

na kultivary (odrůdy). V publikaci je obsaženo více jak 230 druhů a přes 2 000 kultivarů, variet, forem a subspecií. Kniha se snaží nejen stručně popsat většinu jehličnatých stromů a keřů, se kterými se můžeme setkat v našich zeměpisných šířkách - včetně jejich nároků na stanovištní podmínky, ošetřování, uplatnění a množení - ale zejména je i názorně předvést množstvím vyobrazení.

Publikace by se měla stát platným pomocníkem při poznávání, pěstování, použití i množení popsaného druhového a odrůdového sortimentu jehličnanů.

Vyd. Computer Press, a.s., Brno, 2008

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Zpráva o stavu lesa a lesního hospodářství České republiky v roce 2008

Vyd. Ministerstvo zemědělství, Praha, 2009

/přiděleno technické knihovně LČR HK/

Ledňáček říční (Alcedo atthis), jeho ochrana a výzkum

Sborník referátů z II. mezinárodního semináře, Vlašim, 15. 11. 2008.

Vyd. 02/19 Základní organizace Českého svazu ochránců přírody ALCEDO, Vlašim, 2009

/darováno technické knihovně LČR HK/

Škodliví činitelé v lesích Česka 2008/2009

Sborník referátů z celostátního semináře s mezinárodní účastí (Průhonice, 14. 5. 2009), který pořádala Lesní ochranná služba Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i., Strnady, sestavil Miloš Knížek.

Vyd. Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i., Strnady, 2009

/darováno technické knihovně LČR HK/

Národní přírodní rezervace Žákova hora

Sborník příspěvků z konference (Žďár nad Sázavou, 14. 6. 2009), kterou pořádaly Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta lesnická a dřevařská, Katedra pěstování lesů, a KINSKÝ Žďár, a.s. Konference se konala na počest pana hraběte Dr. Radslava Kinského k výročí 80 let od začátku ochrany Národní přírodní rezervace Žákova hora.

Vyd. Česká zemědělská univerzita v Praze, 2009

/zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

FORMEC 2009

Sborník ze 42. mezinárodního symposia o lesnické mechanizaci (Kostelec nad Černými lesy, 21. - 24. 6. 2009, které pořádala Česká zemědělská univerzita, Fakulta lesnická a dřevařská, Katedra lesní těžby.

Vyd. Česká zemědělská univerzita v Praze, 2009

/zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

Problematika energetického využití lesních těžebních zbytků (CD)

CD obsahuje digitální formu sborníku z odborného semináře (Brno, 22. 9. 2009), který pořádala Česká lesnická společnost, o.s., ve spolupráci s Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů, Brandýs nad Labem - pobočkou Brno. Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem se zabývá

kvantifikací zdrojů zbytkové těžební biomasy v rámci České republiky. Současně získávají praktičtí producenti, zpracovatelé a uživatelé zbytkové těžební biomasy neocenitelné lokální zkušenosti s využíváním této suroviny a jeho ekonomickou stránkou. Tento odborný seminář měl sloužit k výměně vzájemných zkušeností mezi výše uvedenými skupinami za přítomnosti pracovníků Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí, kteří se podílejí na formování státní politiky v této oblasti.

Vyd. Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2009

Idarováno Českou lesnickou společností technické knihovně LČR HK/

Jiří Uhlíř

Aktualizace platných norem - leden 2010

Odebírané řady:

01 09 Environmentální management

48 Lesnictví

49 Průmysl dřevozpracujících

73 Navrhování a provádění staveb

75 Vodní hospodářství

Odvětvové technické normy:

TNV 75 Vodní hospodářství

TNO 83 Odpadové hospodářství

V měsíci lednu došlo k aktualizaci těchto norem:

Nové normy

ČSN EN 1218-2 + A1 (49 6124) Bezpečnost dřevozpracujících strojů - Čepovací stroje – 12.2009

ČSN EN 1218-3 + A1 (49 6124) Bezpečnost dřevozpracujících strojů - Čepovací stroje – 12.2009

ČSN EN 1218-4 + A1 (49 6124) Bezpečnost dřevozpracujících strojů - Čepovací stroje – 12.2009

ČSN EN ISO 3382-1 (73 0534) Akustika – Měření parametrů prostorové akustiky – 12.2009

ČSN EN 1634-2 (73 0852) Zkoušky požární odolnosti a kouřotěsnosti sestav dveří a uzávěrů ...
12.2009

ČSN EN 1912 + A3 (73 1713) Konstrukční dřevo – Třídy pevnosti – 12.2009

ČSN EN 409 (73 1763) Dřevěné konstrukce – Zkušební metody – 12.2009

ČSN EN 1380 (73 1765) Dřevěné konstrukce – Zkušební metody – 12.2009

ČSN EN 14081-4 (73 2823) Dřevěné konstrukce – Konstrukční dřevo obdélníkového průřezu
...12.2009

ČSN EN 13384-2 + A1 (73 4206) Komíny – Tepelně technické a hydraulické výpočtové metody –
12.2009

ČSN EN 1858 (73 4209) Komíny – Konstrukční díly – 12.2009

ČSN EN 15610 (73 6341) Železniční aplikace – Emise hluku – 12.2009

ČSN EN 14587-2 (73 6376) Železniční aplikace – Kolej – 12.2009

ČSN EN 15594 (73 6377)) Železniční aplikace – Kolej – 12.2009

Opravy a změny norem

ČSN EN 1998-2 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení – 12.2009

Změna A1

Seznam všech platných norem (pouze výše zmíněných vybraných řad) je na intranetu v sekci Archiv LČR. – program sgArchiv IW – sekce normy.

Ivo Šlesinger